

Úřední věstník

Evropské unie

L 83



České vydání

Právní předpisy

Svazek 58

27. března 2015

Obsah

I Legislativní akty

NAŘÍZENÍ

- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/475 ze dne 11. března 2015 o ochranných opatřeních stanovených v dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Islandskou republikou 1
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/476 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních 6
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/477 ze dne 11. března 2015 o opatřeních, která může Unie přijmout ve vztahu ke kombinovanému účinku antidumpingových nebo antisubvenčních opatření s ochrannými opatřeními 11
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/478 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech dovozu 16
- ★ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/479 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech vývozu 34

CS

Akty, jejichž název není vtištěn tučně, se vztahují ke každodennímu řízení záležitostí v zemědělství a obecně platí po omezenou dobu. Názvy všech ostatních aktů jsou vtištěny tučně a předchází jim hvězdička.

I

(Legislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/475

ze dne 11. března 2015

o ochranných opatřeních stanovených v dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Islandskou republikou**(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy;

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (EHS) č. 2843/72 ⁽³⁾ bylo několikrát podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.
- (2) Dne 22. července 1972 byla v Bruselu podepsána dohoda mezi Evropským hospodářským společenstvím a Islandskou republikou („dohoda“).
- (3) Je třeba stanovit prováděcí pravidla pro uplatňování ochranných doložek a bezpečnostních opatření stanovených v člancích 23 až 28 dohody.
- (4) Uplatňování dvoustranných ochranných doložek uvedených v dohodě vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání ochranných opatření. Tato opatření by měla být přijímána v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽⁵⁾.
- (5) Komise by měla přijmout okamžitě použitelné prováděcí akty, pokud je to s ohledem na naléhavé důvody nutné v řádně odůvodněných případech souvisejících se situacemi uvedenými v člancích 25, 25a a 27 dohody nebo v případech podpor vývozu, které mají přímý a bezprostřední dopad na obchod,

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. března 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2843/72 ze dne 19. prosince 1972 o ochranných opatřeních stanovených v dohodě mezi Evropským hospodářským společenstvím a Islandskou republikou (Úř. věst. L 301, 31.12.1972, s. 162).

⁽⁴⁾ Viz příloha I.

⁽⁵⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Komise může rozhodnout o předložení věci smíšenému výboru zřízenému dohodou mezi Evropským hospodářským společenstvím a Islandskou republikou (dále jen „dohoda“) za účelem přijetí opatření stanovených v člancích 23, 25, 25a a 27 dohody. V případě potřeby přijme Komise tato opatření přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení.

Rozhodne-li Komise o předložení určité otázky smíšenému výboru, uvědomí o tom členské státy.

Článek 2

1. V případě jednání, které může Unii opravňovat k použití opatření stanovených v článku 24 dohody, rozhodne Komise po přezkoumání případu z vlastního podnětu nebo na žádost členského státu, zda je takové jednání slučitelné s dohodou. V případě nutnosti přijme Komise ochranná opatření přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení.

2. V případě jednání, kterým lze odůvodnit použití ochranných opatření na základě článku 24 dohody vůči Unii, rozhodne Komise po přezkoumání případu, zda je takové jednání slučitelné se zásadami stanovenými v dohodě. V případě nutnosti předloží vhodná doporučení.

Článek 3

V případě jednání, které může Unii opravňovat k použití opatření stanovených v článku 26 dohody, se použijí postupy stanovené nařízením Rady (ES) č. 597/2009 ⁽¹⁾ a nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽²⁾.

Článek 4

1. Vyžadují-li výjimečné okolnosti v situacích uvedených v člancích 25, 25a a 27 dohody nebo v případě podpor vývozu, které mají přímý a bezprostřední dopad na obchod, okamžitý zásah, může Komise přezkumným postupem podle čl. 6 odst. 2 tohoto nařízení, nebo v naléhavých případech postupem podle čl. 6 odst. 3 tohoto nařízení, přijmout ochranná opatření stanovená v čl. 28 odst. 3 písm. e) dohody.

2. Je-li Komise požádána členským státem o přijetí opatření, rozhodne o této žádosti ve lhůtě pěti pracovních dnů od jejího obdržení.

Článek 5

Za oznámení Unie určené smíšenému výboru podle čl. 28 odst. 2 dohody je odpovědná Komise.

Článek 6

1. Komisi je nápomocen Výbor pro ochranná opatření, zřízený čl. 4 odst. 1 nařízením Rady (ES) č. 260/2009 ⁽³⁾. Tento výbor je výběrem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 7

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení (ES) č. 1225/2009.

Článek 8

Nařízení (EHS) č. 2843/72 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 9

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a seznam jeho následných změn

Nařízení Rady (EHS) č. 2843/72

(Úř. věst. L 301, 31.12.1972, s. 162).

Nařízení Rady (EHS) č. 640/90

(Úř. věst. L 74, 20.3.1990, s. 4).

Nařízení (EU) č. 37/2014 Evropského parlamentu a Rady

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze bod 2 přílohy

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (EHS) č. 2843/72	Toto nařízení
Články 1 až 4	Články 1 až 4
Článek 6	Článek 5
Článek 7	Článek 6
Článek 8	Článek 7
—	Článek 8
—	Článek 9
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/476**ze dne 11. března 2015****o opatřeních, která může Unie přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1515/2001 ⁽³⁾ bylo podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.
- (2) Nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽⁵⁾ byla stanovena společná pravidla na ochranu před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie.
- (3) Nařízením Rady (ES) č. 597/2009 ⁽⁶⁾ byla stanovena společná pravidla na ochranu před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie.
- (4) V rámci Marrákešské dohody o zřízení Světové obchodní organizace (WTO) bylo dosaženo dohody o pravidlech a průběhu řešení sporů. Na základě této dohody byl zřízen orgán pro řešení sporů (dále jen „OŘS“).
- (5) Měla by být stanovena zvláštní pravidla, aby mohla Unie, pokud to považuje za vhodné, uvést opatření přijatá na základě nařízení (ES) č. 1225/2009 nebo nařízení (ES) č. 597/2009 do souladu s doporučeními a rozhodnutími obsaženými ve zprávě přijaté OŘS.
- (6) Za účelem zohlednění právního výkladu obsaženého ve zprávě přijaté OŘS může Komise považovat za vhodné zrušit nebo změnit opatření přijatá na základě nařízení (ES) č. 1225/2009 nebo nařízení (ES) č. 597/2009, včetně těch, která nejsou předmětem řízení na základě dohody o řešení sporů, nebo přijmout jiná zvláštní opatření. Dále by měla mít Komise možnost v případě potřeby takováto opatření pozastavit nebo přezkoumat.
- (7) Pro použití dohody o řešení sporů nejsou stanoveny lhůty. Doporučení ve zprávě přijaté OŘS mají účinky pouze do budoucna. Proto by mělo být stanoveno, že opatření přijatá na základě tohoto nařízení budou účinná ode dne jejich vstupu v platnost, pokud není stanoveno jinak, a nezakládají právo na vrácení cla vybraného před tímto dnem.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. března 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1515/2001 ze dne 23. července 2001 o opatřeních, která může Společenství přijmout na základě zprávy přijaté orgánem WTO pro řešení sporů o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních (Úř. věst. L 201, 26.7.2001, s. 10).

⁽⁴⁾ Viz příloha I.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93).

- (8) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání opatření v návaznosti na zprávu přijatou ORS o antidumpingových a antisubvenčních opatřeních. Tato opatření by měla být přijímána v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.
- (9) K dočasnému pozastavení těchto opatření by se měl s ohledem na jejich účinky použít poradní postup,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Pokud ORS přijme zprávu týkající se opatření přijatého Uní na základě nařízení (ES) č. 1225/2009, nařízení (ES) č. 597/2009 nebo na základě tohoto nařízení (dále jen „sporné opatření“), může Komise přijmout přezkumným postupem podle čl. 4 odst. 3 jedno nebo více z následujících opatření, která považuje za vhodná:
 - a) zrušení nebo změnu sporného opatření nebo
 - b) přijetí jiného zvláštního prováděcího opatření, jež za daných okolností považuje za vhodné k tomu, aby Unie dosáhla souladu s doporučeními a rozhodnutími ve zprávě obsaženými.
2. Za účelem přijetí opatření podle odstavce 1 může Komise požádat dotčené strany o poskytnutí všech nezbytných informací, aby tak doplnila údaje získané v průběhu šetření, jež vedlo k přijetí sporného opatření.
3. Pokud je vhodné před přijetím nebo při přijetí opatření podle odstavce 1 přistoupit k přezkumu, zahajuje tento přezkum Komise. Jakmile se Komise rozhodne zahájit přezkum, informuje o tom členské státy.
4. Pokud je vhodné sporné nebo změněné opatření pozastavit, rozhodne o takovém časově omezeném pozastavení Komise poradním postupem podle čl. 4 odst. 2.

Článek 2

1. Komise též může přijmout některé opatření podle čl. 1 odst. 1, aby zohlednila právní výklad obsažený ve zprávě přijaté ORS ohledně nesporného opatření, považuje-li to za vhodné.
2. Za účelem přijetí opatření podle odstavce 1 může Komise žádat dotčené strany o poskytnutí všech nezbytných informací, aby tak doplnila údaje získané v průběhu šetření, jež vedlo k přijetí nesporného opatření.
3. Pokud je vhodné před přijetím nebo při přijetí opatření podle odstavce 1 přistoupit k přezkumu, zahajuje tento přezkum Komise. Jakmile se Komise rozhodne zahájit přezkum, informuje o tom členské státy.
4. Pokud je vhodné nesporné nebo změněné opatření pozastavit, rozhodne o takovém časově omezeném pozastavení Komise poradním postupem podle čl. 4 odst. 2.

Článek 3

Pokud není stanoveno jinak, nabývají opatření přijatá na základě tohoto nařízení účinku dnem jejich vstupu v platnost a nezakládají právo na vrácení cla vybraného před tímto dnem.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 4

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 5

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou předkládá Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení (ES) č. 1225/2009.

Článek 6

Nařízení (ES) č. 1515/2001 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 7

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a jeho následná změna

Nařízení Rady (ES) č. 1515/2001
(Úř. věst. L 201, 26.7.2001, s. 10).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014
(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze bod 7 přílohy

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1515/2001	Toto nařízení
Články 1, 2 a 3	Články 1, 2 a 3
Článek 3a	Článek 4
Článek 3b	Článek 5
—	Článek 6
Článek 4	Článek 7
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/477

ze dne 11. března 2015

o opatřeních, která může Unie přijmout ve vztahu ke kombinovanému účinku antidumpingových nebo antisubvenčních opatření s ochrannými opatřeními**(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

po konzultaci s Evropským hospodářským a sociálním výborem,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 452/2003 ⁽²⁾ bylo podstatně změněno ⁽³⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by uvedené nařízení mělo být kodifikováno.
- (2) Nařízením Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽⁴⁾ byla stanovena společná pravidla o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Unie.
- (3) Nařízením Rady (ES) č. 597/2009 ⁽⁵⁾ byla stanovena obecná pravidla o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Unie.
- (4) Nařízením Rady (ES) č. 260/2009 ⁽⁶⁾ a nařízením Rady (ES) č. 625/2009 ⁽⁷⁾ byla stanovena společná pravidla k přijímání ochranných opatření proti dovozu z některých zemí, které nejsou členy Unie. Ochranná opatření mohou mít podobu celních opatření uplatňovaných buď na všechny dovozy, nebo na dovozy přesahující předem stanovené množství. Tato ochranná opatření znamenají, že zboží je způsobilé ke vstupu na trh Unie po zaplacení příslušných cel.
- (5) Dovoz některého zboží může být podmíněn jak antidumpingovými nebo antisubvenčními opatřeními na jedné straně, tak ochrannými celními opatřeními na straně druhé. Cílem prvních opatření je odstranit pokřivení trhu vytvořená nekalými obchodními praktikami, cílem druhých je pak poskytnout ochranu před značným zvýšením dovozů.
- (6) Kombinace antidumpingových nebo antisubvenčních opatření s ochrannými celními opatřeními vůči jednomu a tomu samému výrobku by však mohla mít větší účinek, než který byl zamýšlen nebo je žádoucí ve smyslu politiky a cílů Unie v oblasti ochrany obchodu. Takováto kombinace opatření by obzvláště mohla představovat nežádoucí tíživé břemeno pro některé vyvážející výrobce usilující o vývoz do Unie, což by mohlo mít za následek zabránění jejich přístupu na trh Unie.
- (7) Z toho vyplývá, že vyvážející výrobci usilující o vývoz do Unie by neměli být zatíženi nežádoucími tíživými břemeny a měli by mít i nadále přístup na trh Unie.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. března 2015.

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 452/2003 ze dne 6. března 2003 o opatřeních, které může Společenství přijmout ve vztahu ke kombinovanému účinku antidumpingových nebo antisubvenčních opatření s ochrannými opatřeními (Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 8).

⁽³⁾ Viz příloha I.

⁽⁴⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93).

⁽⁶⁾ Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽⁷⁾ Nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ze dne 7. července 2009 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 185, 17.7.2009, s. 1).

- (8) Je tedy žádoucí zajistit, aby cíle ochranných celních opatření a antidumpingových nebo antisubvenčních opatření mohly být splněny, aniž by uvedeným vyvážejícím výrobcům bylo bráněno v přístupu na trh Unie. Měla by tedy být přijata zvláštní ustanovení, která Komisi umožní, bude-li to považovat za vhodné, přijmout opatření s cílem zajistit, aby kombinace antidumpingových nebo antisubvenčních opatření a ochranných celních opatření vůči stejnému výrobku neměla takovýto účinek.
- (9) Ačkoliv je možné předvídat, že antidumpingová i antisubvenční opatření mohou být současně použitelná na stejný výrobek, není vždy možné předem stanovit přesný okamžik, kdy k tomu může dojít. Komise by tedy měla mít možnost přijmout pro takovou situaci opatření, která všem dotýčným hospodářským subjektům zajistí dostatečnou předvídatelnost a právní jistotu.
- (10) Komise může považovat za vhodné změnit, pozastavit nebo zrušit antidumpingová nebo antisubvenční opatření nebo přiznat osvobození od jakýchkoli antidumpingových nebo vyrovnávacích cel nebo jejich částí, která by byla jinak splatná, nebo přijmout jakákoli jiná zvláštní opatření. Každé pozastavení nebo změna antidumpingových nebo antisubvenčních opatření nebo osvobození od nich by měly být poskytnuty pouze na omezenou dobu.
- (11) Opatření přijatá podle tohoto nařízení by měla být použitelná ode dne jejich vstupu v platnost, pokud v něm není stanoveno jinak, a neměla by tedy sloužit jako základ pro navrácení cel vybraných před uvedeným dnem.
- (12) Za účelem zajištění jednotných podmínek k uplatňování tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Pokud se Komise domnívá, že by kombinace antidumpingových nebo antisubvenčních opatření s ochrannými celními opatřeními vůči stejným dovozům mohla vést k větším dopadům, než jaké jsou z hlediska politiky Unie v oblasti ochrany obchodu žádoucí, může přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 2 přijmout jedno nebo více z následujících opatření, která považuje za vhodná:

- a) opatření ke změně, pozastavení nebo zrušení existujících antidumpingových nebo antisubvenčních opatření;
- b) opatření k osvobození dovozů nebo jejich části od antidumpingových nebo vyrovnávacích cel, která by byla jinak splatná;
- c) jakékoli jiné zvláštní opatření považované za daných okolností za vhodné.

2. Každá změna, pozastavení nebo osvobození podle odstavce 1 platí pouze po časově omezenou dobu a použije se, pouze pokud platí příslušná ochranná opatření.

Článek 2

Každé opatření přijaté podle tohoto nařízení se použije ode dne jeho vstupu v platnost. Nezakládá právo na vrácení cel vybraných před uvedeným dnem, pokud v daném opatření není stanoveno jinak.

Článek 3

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený čl. 15 odst. 1 nařízení (ES) č. 1225/2009. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Článek 4

Nařízení (ES) č. 452/2003 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 5

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PŘÍLOHA I

Zrušené nařízení a jeho následná změna

Nařízení Rady (ES) č. 452/2003

(Úř. věst. L 69, 13.3.2003, s. 8).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze bod 10 přílohy

PŘÍLOHA II

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 452/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 2a	Článek 3
—	Článek 4
Článek 3	Článek 5
—	Příloha I
—	Příloha II

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/478**ze dne 11. března 2015****o společných pravidlech dovozu****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ⁽³⁾ bylo podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Společná obchodní politika by měla být založena na jednotných zásadách.
- (3) Evropské společenství uzavřelo Dohodu o zřízení Světové obchodní organizace (WTO). Příloha 1 A k uvedené dohodě obsahuje mimo jiné Všeobecnou dohodu o clech a obchodu 1994 (GATT 1994) a Dohodu o ochranných opatřeních.
- (4) Dohoda o ochranných opatřeních vyhovuje potřebě upřesnit a posílit disciplíny GATT 1994, zejména disciplínu článku XIX. Uvedená dohoda požaduje odstranění ochranných opatření, která se vymykají těmto pravidlům, jako jsou dobrovolná vývozní omezení, ujednání o řízení trhů nebo jiná podobná ujednání při dovozu nebo při vývozu.
- (5) Dohoda o ochranných opatřeních se vztahuje také na výrobky z odvětví uhlí a oceli. Proto platí společná pravidla dovozu, zejména se zřetelem na použití ochranných opatření, také pro tyto výrobky, aniž by byla dotčena případná opatření provádějící dohodu týkající se zvlášť výrobků z odvětví uhlí a oceli.
- (6) Textilní výrobky, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 517/94 ⁽⁵⁾, jsou předmětem zvláštní úpravy na úrovni Unie i na mezinárodní úrovni. Měly by tudíž být vyňaty z oblasti působnosti tohoto nařízení.
- (7) Členské státy by měly Komisi informovat o každém nebezpečí, které vyplývá z vývoje dovozu a mohlo by si vyžádat zavedení kontroly Unie nebo uplatnění ochranných opatření.
- (8) V takovém případě by Komise měla zkoumat dovozní podmínky, vývoj dovozu a různá hlediska hospodářské a obchodní situace, jakož i případná opatření, která mají být uplatňována.
- (9) V případě uplatňování předchozí kontroly Unie by mělo být propuštění dotčených produktů do volného oběhu podmíněno předložením kontrolního dokladu, který odpovídá jednotným kritériím. Tento doklad by měly na prostou žádost dovozce vystavit v určité lhůtě orgány členských států, aniž by tím dovozci vznikalo právo dovozu. Kontrolní doklad by proto měl platit pouze tak dlouho, dokud nedojde ke změně dovozních pravidel.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. března 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 260/2009 ze dne 26. února 2009 o společných pravidlech dovozu (Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha II.

⁽⁵⁾ Nařízení Rady (ES) č. 517/94 ze dne 7. března 1994 o společných pravidlech dovozu textilních výrobků pocházejících z některých třetích zemí, na které se nevztahují dvoustranné dohody, protokoly nebo jiná ujednání ani jiná zvláštní pravidla dovozu Společenství (Úř. věst. L 67, 10.3.1994, s. 1).

- (10) Členské státy a Komise by se měly navzájem co nejpodrobněji informovat o výsledcích kontroly Unie.
- (11) Komisi přísluší, aby přijímala ochranná opatření, která jsou v zájmu Unie nutná. Tento zájem by se měl brát v úvahu jako celek, a zejména zahrnovat zájmy výrobců, uživatelů a spotřebitelů Unie.
- (12) Ochranná opatření vůči členu WTO mohou přicházet v úvahu pouze tehdy, jestliže je dotýčný produkt do Unie dovážen v tak zvýšeném množství a za takových podmínek, že vzniká nebo hrozí vážná újma výrobcům Unie obdobného nebo přímo soutěžícího produktu, ledaže mezinárodní závazky dovolují odchylku od tohoto pravidla.
- (13) Měly by být definovány pojmy „vážná újma“, „hrozba vážné újmy“ a „výrobce Unie“ a stanovena přesná kritéria pro určení újmy.
- (14) Před uplatněním ochranného opatření by se mělo provést šetření, avšak Komise by si měla zachovat možnost, aby v naléhavých případech uplatňovala prozatímní opatření.
- (15) Je třeba podrobně upravit zahájení šetření, potřebné kontroly a inspekce, přístup vyvážejících zemí a účastníků řízení k získaným informacím, slyšení účastníků řízení a možnost účastníků řízení předložit svá stanoviska.
- (16) Ustanoveními tohoto nařízení týkající se šetření nejsou dotčeny předpisy Unie a členských států států o profesním tajemství.
- (17) Pro zvýšení právní jistoty dotčených hospodářských subjektů a v zájmu rychlého rozhodování je dále nutno stanovit lhůty pro zahájení šetření a pro rozhodnutí o účelnosti opatření.
- (18) Pokud jsou přijata ochranná opatření ve formě kvóty, neměla by být její výše zpravidla nižší než průměr dovozu za alespoň tříleté reprezentativní období.
- (19) Jestliže se kvóta rozdělí mezi dodavatelské země, může se podíl každé země stanovit buď dohodou s těmito zeměmi, nebo na základě dovozu v reprezentativním období. V případě vážné újmy a neúměrného růstu dovozu by však mělo být možné se od těchto pravidel odchýlit pod podmínkou, že prověhne náležitá konzultace ve Výboru pro ochranná opatření WTO.
- (20) Měla by se určit maximální doba platnosti ochranných opatření a stanovit zvláštní ustanovení o prodloužení platnosti těchto opatření, jejich postupné liberalizaci a jejich přezkumu.
- (21) Měly by se stanovit okolnosti, za nichž mají být od ochranných opatření osvobozeny produkty pocházející z rozvojové země, která je členem WTO.
- (22) Kontrolní nebo ochranná opatření, která se omezují na jednu nebo více oblastí Unie, se mohou ukázat vhodnější než opatření uplatňovaná v celé Unii. Taková opatření by však měla být připuštěna pouze výjimečně, pokud neexistují žádná alternativní řešení. Je nutno zajistit, aby tato opatření byla dočasná a aby co nejméně omezovala fungování vnitřního trhu.
- (23) V zájmu sjednocení pravidel dovozu by měly být náležitosti, které mají dovozci splňovat, jednoduché a bez ohledu na místo odbavení zboží vždy stejné. Proto by mělo být zajištěno, aby všechny náležitosti byly splněny použitím tiskopisů odpovídajících vzoru připojenému k tomuto nařízení.
- (24) Kontrolní doklady vystavené v souvislosti s kontrolními opatřeními Unie by měly být nezávisle na vystavujícím členském státě platné v celé Unii.
- (25) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání prozatímních a konečných ochranných opatření a pro ukládání opatření předchozí kontroly. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (26) Pro přijímání kontrolních a prozatímních opatření by se měl s ohledem na účinky uvedených opatření a jejich posloupnost ve vztahu k přijímání konečných ochranných opatření použít poradní postup. V případě, že by prodlení při zavádění opatření mohlo způsobit škodu, kterou by bylo obtížné napravit, je nezbytné, aby Komise byla oprávněna přijmout okamžitě použitelná prozatímní opatření,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

OBECNÉ ZÁSADY

Článek 1

1. Toto nařízení se vztahuje na dovoz produktů pocházejících ze třetích zemí, s výjimkou:
 - a) textilních výrobků, na které se vztahují zvláštní pravidla dovozu podle nařízení (ES) č. 517/94;
 - b) produktů pocházejících z některých třetích zemí uvedených v nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ⁽¹⁾.
2. Dovoz produktů uvedených v odstavci 1 do Unie je volný a nepodléhá žádnému množstevnímu omezení, aniž jsou dotčena případná ochranná opatření přijatá podle kapitoly V.

KAPITOLA II

INFORMAČNÍ A KONZULTAČNÍ POSTUP UNIE

Článek 2

Pokud by vývoj dovozu vyžadoval zavedení kontrolních a ochranných opatření, sdělí to členské státy Komisi. Toto sdělení musí obsahovat dostupné důkazy podle kritérií stanovených v článku 9. Komise toto sdělení neprodleně předá všem členským státům.

Článek 3

1. Komisi je nápomocen Výbor pro ochranná opatření (dále jen „výbor“), zřízený tímto nařízením. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
4. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.
5. Použije-li se písemný postup podle čl. 3 odst. 5 nařízení (EU) č. 182/2011 pro přijetí konečných opatření podle článku 16 tohoto nařízení, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá většina členů výboru definovaná v čl. 5 odst. 1 nařízení (EU) č. 182/2011. Použije-li se písemný postup v jiných případech, kdy návrh opatření projednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá prostá většina členů výboru. Použije-li se písemný postup v jiných případech, kdy návrh opatření neprojednává výbor, tento postup se ukončí bez výsledku, jestliže o tom ve lhůtě stanovené předsedou rozhodne předseda nebo o to požádá nejméně čtvrtina členů výboru.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 625/2009 ze dne 7. července 2009 o společných pravidlech dovozu z některých třetích zemí (Úř. věst. L 185, 17.7.2009, s. 1).

KAPITOLA III

ŠETŘENÍ UNIE

Článek 4

1. Aniž je dotčen článek 7, provede se před zavedením ochranného opatření šetření Unie.
2. Cílem šetření je, aby se na základě činitelů uvedených v článku 9 zjistilo, zda daným výrobcům Unie vzniká nebo hrozí vážná újma způsobená dovozem dotyčného produktu.
3. Použijí se tyto definice:
 - a) „vážnou újmou“ se rozumí významné obecné poškození postavení výrobců Unie;
 - b) „hrozbou vážné újmy“ se rozumí vážná újma, která jednoznačně a bezprostředně hrozí;
 - c) „výrobci Unie“ se rozumějí výrobci obdobných nebo přímo soutěžících produktů jako celek, kteří působí na území Unie, nebo ti výrobci, jejichž společná výroba obdobných nebo přímo soutěžících produktů tvoří významný podíl na celkové výrobě Unie těchto produktů.

Článek 5

1. Pokud je Komisi zřejmé, že existují dostatečné důkazy odůvodňující zahájení šetření, zahájí je do jednoho měsíce po obdržení sdělení od některého členského státu a zveřejní oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie*. Toto oznámení:
 - a) obsahuje souhrn získaných informací a pokyn, že je nutno předat Komisi všechny užitečné informace;
 - b) stanoví lhůtu, v níž mohou zúčastněné osoby vyjádřit písemné stanovisko a předat informace, pokud tato stanoviska a informace mají být vzaty v úvahu při šetření;
 - c) stanoví lhůtu, v níž mohou zúčastněné osoby podat žádost o slyšení před Komisí podle odstavce 4.

Komise zahájí šetření v součinnosti s členskými státy.

Komise informuje členské státy o posouzení informací, které provedla, obvykle do 21 dnů ode dne, kdy jí byly informace předány.

2. Komise si vyžádá všechny informace, které považuje za nutné, a považuje-li to za vhodné, pokusí se poté, co informovala členské státy, ověřit tyto informace u dovozců, obchodníků, obchodních zástupců, výrobců, obchodních sdružení a organizací.

Komisi přitom poskytují pomoc zaměstnanci členského státu, na jehož území se toto prověřování provádí, pokud si to tento členský stát přeje.

3. Členské státy poskytnou Komisi na její žádost a podle postupů, které Komise stanoví, informace, které mají k dispozici o vývoji situace na trhu s produktem, jehož se šetření týká.
4. Zúčastněné osoby, které se přihlásily podle odst. 1 prvního pododstavce, a zástupci vyvážející země mohou na základě písemné žádosti nahlížet do všech informací poskytnutých Komisi v rámci šetření, kromě interních dokumentů úřadů Unie nebo jejích členských států, pokud jsou tyto informace významné pro uplatnění jejich argumentů, nejsou důvěrné ve smyslu článku 8 a Komise je při šetření používá.

Zúčastněné osoby, které se přihlásily, mohou Komisi sdělit stanovisko k těmto informacím. Jejich stanoviska lze vzít v úvahu, pokud se opírají o dostatečné důkazy.

5. Komise může zúčastněné osoby vyslechnout. Zúčastněné osoby musí být vyslechnuty, pokud o to písemně požádají ve lhůtě stanovené oznámením v *Úředním věstníku Evropské unie* a prokáží, že mohou být výsledkem šetření skutečně dotčeny a že existují zvláštní důvody pro jejich slyšení.

6. Pokud nejsou informace poskytnuty ve lhůtách stanovených tímto nařízením nebo Komisí na základě tohoto nařízení nebo pokud je šetření značně bráněno, mohou být zjištění učiněna na základě údajů, které jsou k dispozici. Jestliže Komise zjistí, že jí zúčastněná osoba nebo třetí osoba sdělily nesprávné nebo zavádějící informace, nebere tyto informace v úvahu a může využít údaje, které jsou k dispozici.

7. Pokud Komise dospěje k názoru, že stávající důkazy nepostačují k tomu, aby odůvodnily šetření, sdělí toto rozhodnutí členským státům do jednoho měsíce od obdržení sdělení od členských států.

Článek 6

1. Po ukončení šetření předkládá Komise výboru zprávu o výsledcích.
2. Pokud Komise během devíti měsíců po zahájení šetření dojde k závěru, že nejsou nutná žádná kontrolní nebo ochranná opatření Unie, ukončí se šetření do jednoho měsíce. Komise šetření ukončí poradním postupem podle čl. 3 odst. 2.
3. Pokud Komise dojde k závěru, že jsou nutná kontrolní a ochranná opatření Unie, přijme podle kapitol IV a V ve lhůtě devíti měsíců po zahájení šetření potřebná opatření. Ve výjimečných případech může být tato lhůta prodloužena o další nejvýše dva měsíce; v tom případě zveřejní Komise v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení o délce prodloužení se shrnutím důvodů.

Článek 7

1. Tato kapitola nevyklučuje použití kontrolních opatření podle článků 10 až 14 nebo prozatímních ochranných opatření podle článků 15, 16 a 17 v kterémkoli okamžiku.

Prozatímní opatření se uplatňují,

- a) jestliže kritická situace, v níž by každé prodlení vedlo k obtížně napravitelné škodě, vyžaduje okamžitý zásah a
- b) jestliže bylo předběžně stanoveno, že je jasné prokázáno, že růstem dovozu vznikla nebo hrozí vážná újma.

Doba platnosti těchto opatření nesmí přesahovat 200 dnů.

2. Prozatímní ochranná opatření spočívají ve zvýšení cel oproti jejich stávající úrovni, nezávisle na tom, je-li nulová nebo vyšší, jestliže jsou tato opatření s to zabránit vážné újmě nebo ji napravit.

3. Komise provede bez odkladu veškerá vyšetřovací opatření, která jsou ještě zapotřebí.

4. Pokud jsou prozatímní ochranná opatření zrušena, protože nedošlo k žádné vážné újmě ani hrozbě vážné újmy, jsou cla vybraná na základě těchto opatření bez žádosti neprodleně vrácena. Použije se postup stanovený v člancích 235 a následujících nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ⁽¹⁾.

Článek 8

1. Informace získané na základě tohoto nařízení smějí být použity pouze k účelu, k němuž byly vyžádány.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství (Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1).

2. Komise, členské státy ani jejich úředníci nesdělí žádné důvěrné informace, které obdrželi podle tohoto nařízení, ani žádné důvěrně poskytnuté údaje bez výslovného souhlasu toho, kdo tyto informace poskytl.

3. Každá žádost o důvěrné zacházení musí uvádět důvody, proč je informace důvěrná.

Zdá-li se však žádost o důvěrné zacházení neoprávněná a nepřeje-li si ten, kdo informaci poskytl, povolit její zveřejnění ani její sdělení v obecné nebo souhrnné formě, nemusí být dotyčná informace brána v úvahu.

4. Informace je v každém případě považována za důvěrnou, pokud by její sdělení mohlo mít závažný nepříznivý účinek na toho, kdo ji poskytl nebo je jejím zdrojem.

5. Odstavce 1 až 4 nevylučují, aby se úřady Unie odvolávaly na obecné informace, a zejména na důvody, na kterých jsou založena rozhodnutí přijatá na základě tohoto nařízení. Tyto úřady však musí přihlížet k oprávněnému zájmu dotčených fyzických nebo právnických osob na zachování jejich obchodního tajemství.

Článek 9

1. Zkoumání vývoje dovozu, dovozních podmínek a vážné újmy nebo hrozby vážné újmy pro výrobce Unie se opírá zejména o tyto činitele:

a) objem dovozu, zejména při podstatném zvýšení v absolutních číslech nebo v poměru k výrobě nebo spotřebě v Unii;

b) cena dovážených produktů, zejména pokud je významně nižší v porovnání s cenou obdobného produktu v Unii;

c) účinky na výrobce Unie, které jsou patrné ve vývoji některých hospodářských činitelů, jako jsou:

- výroba,
- využití kapacity,
- zásoby,
- prodej,
- podíl na trhu,
- ceny (tzn. pokles cen nebo zabránění nárůstu cen, k němuž by normálně došlo),
- zisk,
- kapitálový výnos,
- peněžní toky,
- zaměstnanost;

d) jiné činitele než vývoj dovozu, jimiž vzniká nebo může vzniknout dotyčným výrobcům Unie újma.

2. Pokud se posuzuje existence hrozby vážné újmy, Komise také prověřuje, zda lze jasně předvídat, že určitá situace pravděpodobně povede ke skutečné újmě.

Přitom lze mimo jiné zohlednit tyto činitele:

a) míru růstu vývozu do Unie;

b) vývozní kapacitu v zemi původu nebo vývozu, která již existuje nebo vznikne v dohledné budoucnosti, a pravděpodobnost, že tato kapacita bude využita k vývozu do Unie.

KAPITOLA IV

KONTROLNÍ OPATŘENÍ

Článek 10

1. Pokud vývoj dovozu produktu pocházejícího ze třetí země, na který se vztahuje toto nařízení, hrozí způsobit újmu výrobcům Unie, může být dovoz tohoto produktu, pokud to vyžadují zájmy Unie, podroben:

- a) zpětné kontrole Unie podle rozhodnutí uvedeného v odstavci 2 nebo
- b) předchozí kontrole Unie podle článku 11.

2. Komise přijímá rozhodnutí o zavedení kontroly prostřednictvím prováděcích aktů poradním postupem podle čl. 3 odst. 2.

3. Doba platnosti kontrolních opatření je omezená. Pokud není stanoveno jinak, pozbývají platnosti uplynutím druhého pololetí, které následuje po pololetí, během něž byla opatření zavedena.

Článek 11

1. Produkty, které podléhají předchozí kontrole Unie, smějí být propuštěny do volného oběhu pouze po předložení kontrolního dokladu. Tento doklad vydává příslušný orgán určený členskými státy pro všechna požadovaná množství bezplatně do nejvýše pěti pracovních dnů poté, co tento orgán obdrží žádost dovozce Unie, nezávisle na jeho místě usazení v Unii. Pokud se neprokáže opak, má se za to, že příslušný vnitrostátní orgán žádost obdržel nejpozději tři pracovní dny po jejím podání.

2. Kontrolní doklad se vyhotovuje na tiskopise odpovídajícím vzoru v příloze I.

Pokud není v rozhodnutí o zavedení kontroly stanoveno jinak, obsahuje žádost dovozce o vystavení kontrolního dokladu povinně pouze tyto údaje:

- a) jméno a úplnou adresu žadatele (včetně čísla telefonu, faxu a v případě potřeby identifikačního čísla u příslušných vnitrostátních orgánů), jakož i jeho daňové identifikační číslo, pokud je povinen platit DPH;
- b) případně jméno a úplnou adresu deklaranta nebo zástupce určeného žadatelem (včetně čísla telefonu a faxu);
- c) označení zboží s uvedením jeho:
 - obchodního názvu,
 - kódu kombinované nomenklatury,
 - místa původu a místa odeslání;
- d) deklarovaná množství v kilogramech a v případě potřeby v jiné jednotce (páry, kusy atd.);
- e) cenu zboží v eurech, CIF hranice Unie;
- f) následující prohlášení žadatele s datem, podpisem a jménem žadatele napsaným hůlkovým písmem:

„Já, níže podepsaný, potvrzuji, že údaje uvedené v této žádosti jsou pravdivé a byly poskytnuty v dobré víře a že jsem usazen na území Unie.“

3. Kontrolní doklad je platný v celé Unii nezávisle na tom, který členský stát jej vystavil.

4. Zjištění, že jednotková cena, za niž je obchod sjednán, překračuje cenu uvedenou v kontrolním dokladu o méně než 5 % nebo že celková hodnota nebo celkové množství produktů deklarovaných k dovozu překračuje o méně než 5 % hodnotu nebo množství, které jsou uvedeny v kontrolním dokladu, nevylučuje propuštění dotyčného produktu do volného oběhu. Komise může po vyslechnutí stanovisek vyjádřených ve výboru s přihlédnutím k vlastnostem produktů a k jiným zvláštním znakům transakcí stanovit jiný procentní podíl, který však zpravidla nesmí překročit 10 %.

5. Kontrolní doklad se může použít pouze tehdy, pokud zůstanou pro dané transakce použitelná ujednání o liberalizaci dovozu. Kontrolní doklad lze používat nejdéle po dobu, která se stanoví ke stejnému okamžiku a stejným postupem jako zavedení kontroly, přičemž se zohlední vlastnosti produktů a ostatní zvláštní znaky těchto transakcí.
6. Původ produktů kontrolovaných Unií se musí prokázat osvědčením o původu, pokud je to požadováno v rozhodnutí podle článku 10. Jiné předpisy o předložení takového osvědčení nejsou tímto odstavcem dotčeny.
7. Jestliže se na produkty podléhající předchozí kontrole Unie v některém členském státě vztahuje regionální ochranné opatření, může dovozní povolení udělené tímto členským státem nahradit kontrolní doklad.
8. Kontrolní doklady a výtahy z nich se vystavují ve dvou vyhotoveních, z nichž první je označeno jako „Originál pro žadatele“, má číslo 1 a předává se žadateli, zatímco druhé je označeno jako „Kopie pro příslušný orgán“, má číslo 2 a uchovává je orgán, který doklad vystavil. Pro správný účely může příslušný orgán k vyhotovení č. 2 připojit ještě další dodatečná vyhotovení.
9. Pro tiskopisy se použije bílý, bezdřevý, klížený psací papír s hmotností 55 až 65 g/m². Tiskopisy mají formát 210 × 297 mm; odstup řádků je 4,24 mm (1/6); úprava tiskopisu se musí přesně dodržet. Přední i zadní strana vyhotovení č. 1, která představuje vlastní kontrolní doklad, je navíc opatřena tištěným žlutým gilošovaným vzorem, který zviditelní jakékoli padělání mechanickými nebo chemickými prostředky.
10. Za tisk tiskopisů odpovídají členské státy. Tiskopisy je možné tisknout v tiskárnách schválených členským státem, ve kterém jsou usazeny. V takovém případě musí každý tiskopis obsahovat odkaz na toto schválení. Na tiskopisech se musí uvést název a adresa tiskárny nebo značka, podle níž lze tiskárnu identifikovat.

Článek 12

Pokud nebyl dovoz produktu podroben předchozí kontrole Unie, může Komise v souladu s článkem 17 zavést kontrolu omezenou na dovoz určený pro jeden nebo více regionů Unie. Jakmile se Komise rozhodne zahájit kontrolu, uvědomí o tom členské státy.

Článek 13

1. Produkty pod regionální kontrolou smějí být propuštěny do volného oběhu pouze po předložení kontrolního dokladu. Tento doklad vydává příslušný orgán určený daným členským státem nebo státy pro všechna požadovaná množství bezplatně do nejvýše pěti pracovních dnů poté, co příslušný vnitrostátní orgán obdrží žádost dovozce Unie, nezávisle na jeho místě usazení v Unii. Pokud se neprokáže opak, má se za to, že příslušný vnitrostátní orgán žádost obdržel nejpozději tři pracovní dny po jejím podání. Kontrolní doklad se může použít jen po dobu, po kterou zůstávají účinná ujednání o liberalizaci dovozu odpovídající daným transakcím.

2. Použije se čl. 11 odst. 2.

Článek 14

1. Členské státy sdělí Komisi v případě kontroly Unie nebo regionální kontroly během prvních deseti dnů každého měsíce:

- a) v případě předchozí kontroly částky vypočtené podle ceny CIF a množství zboží, pro něž byly v předchozím období vydány kontrolní doklady;
- b) v každém případě dovoz během období, které předchází období uvedenému v písmenu a).

Informace členských států jsou rozčleněny podle produktů a zemí.

Odchylná ustanovení mohou být přijata ke stejnému okamžiku a stejným postupem, jakým byla zavedena kontrola.

2. Komise může na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu změnit časový rozvrh pro předkládání informací, pokud to vyžadují vlastnosti produktu nebo zvláštní okolnosti.

3. Komise o tom uvědomí členské státy.

KAPITOLA V

OCHRANNÁ OPATŘENÍ

Článek 15

1. Pokud je produkt dovážen do Unie v natolik zvýšeném množství nebo za takových podmínek, že tím výrobcům Unie vzniká nebo hrozí vážná újma, může Komise na ochranu zájmů Unie na žádost některého členského státu nebo z vlastního podnětu:

- a) zkrátit dobu platnosti kontrolních dokladů ve smyslu článku 11, které budou vydány po vstupu tohoto opatření v platnost;
- b) změnit pravidla pro dovoz dotyčného produktu tak, že smí být propuštěn do volného oběhu pouze po předložení dovozního povolení; toto povolení se uděluje podle pravidel a v mezích, které stanoví Komise.

Opatření uvedená v písmenech a) a b) jsou okamžitě použitelná.

2. Vůči členům WTO lze opatření podle odstavce 1 přijmout, jen jsou-li splněny obě podmínky prvního pododstavce uvedeného odstavce.

3. Je-li stanovena kvóta, zohlední se zvláště:

- a) zájem na co nejrozsáhlejší zachování tradičních obchodních toků;
- b) objem zboží dováženého na základě smluv uzavřených za obvyklých podmínek před vstupem ochranného opatření ve smyslu této kapitoly v platnost, pokud byly tyto smlouvy příslušným členským státem Komisi oznámeny;
- c) potřeba nepoškodit dosažení cíle sledovaného zavedením kvóty.

Výše kvóty nesmí být nižší než průměr dovozu za tři poslední reprezentativní roky, pro které jsou k dispozici statistiky, ledaže je k zabránění vážné újmy nebo k její nápravě nezbytná odlišná úroveň.

4. Pokud je kvóta rozdělena mezi dodavatelské země, může být rozdělení dohodnuto s těmi dodavatelskými zeměmi, které mají podstatný zájem na tom, aby dodávaly daný produkt k dovozu do Unie.

Není-li tomu tak, rozdělí se kvóta mezi dodavatelské země vždy podle jejich podílu na dovozu daného produktu do Unie během předchozího reprezentativního období, přičemž se vezmou v úvahu zvláštní činitele, které mohly nebo mohou ovlivnit obchod s tímto produktem.

Avšak za předpokladu, že je splněna povinnost Unie provádět konzultace ve Výboru pro ochranná opatření WTO, může být v případě vážné újmy od této metody rozdělení upuštěno, jestliže se dovoz z jedné nebo více dodavatelských zemí ve srovnání s celkovým růstem dovozu dotyčného produktu během předchozího reprezentativního období neúměrně zvýšil.

5. Opatření podle tohoto článku se po vstupu v platnost vztahují na všechny produkty propuštěné do volného oběhu. V souladu s článkem 17 mohou být omezena na jeden nebo více regionů Unie.

Tato opatření však nebrání propuštění do volného oběhu produktů, které již jsou na cestě do Unie, jestliže se jejich místo určení již nedá změnit a jestliže tyto produkty, které podle článků 10 a 11 mohou být propuštěny do volného oběhu pouze proti předložení kontrolního dokladu, jsou takovým dokladem doprovázeny.

6. Pokud o zásah Komise požádal některý členský stát, přijme Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3, nebo v naléhavých případech podle čl. 3 odst. 4, rozhodnutí do pěti pracovních dnů od obdržení žádosti.

Článek 16

Pokud to vyžadují zájmy Unie, může Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3 a v souladu s kapitolou III přijmout vhodná opatření k zabránění tomu, aby se určitý produkt do Unie dovážel v natolik zvýšeném množství nebo za takových podmínek, že by tím výrobcům obdobných nebo přímo konkurujících produktů z Unie vznikla nebo hrozila vzniknout vážná újma.

Použije se čl. 15 odst. 2 až 5.

Článek 17

Pokud se při kontrole zejména na základě činitelů uvedených v článku 9 zjistí, že v jednom nebo více regionech Unie jsou splněny podmínky pro přijetí opatření podle článků 10 a 15, může Komise po posouzení alternativních řešení výjimečně povolit uplatňování kontrolních a ochranných opatření omezených na daný region nebo regiony, pokud má za to, že uplatňování těchto opatření je vhodnější na této úrovni než na úrovni Unie.

Tato opatření musí být dočasná a musí co nejméně omezovat fungování vnitřního trhu.

Tato opatření se přijímají postupem podle článků 10 a 15.

Článek 18

Ochranná opatření se nesmějí vztahovat na produkt pocházející z rozvojové země, která je členem WTO, pokud její podíl na dovozu daného produktu do Unie nepřekračuje 3 %, za předpokladu, že dovoz z rozvojových zemí, které jsou členem WTO a jejichž podíl na dovozu je méně než 3 %, netvoří společně více než 9 % celkového dovozu dotyčného produktu do Unie.

Článek 19

1. Doba platnosti ochranných opatření se omezuje na dobu, která je nezbytná k zabránění vážné újmy nebo k její nápravě a pro usnadnění přizpůsobení výrobců Unie. Tato doba nesmí překročit, včetně doby platnosti případného prozatímního opatření, čtyři roky.

2. Původní doba platnosti ochranných opatření jiných než stanovených v čl. 15 odst. 4 třetím pododstavci může být prodloužena, pokud se zjistí, že

- a) prodloužení je nezbytné k zabránění vážné újmy nebo k její nápravě;
- b) výrobci Unie prokazatelně provádějí přizpůsobení.

3. Rozhodnutí o prodloužení jsou přijímána podle kapitoly III a stejnými postupy jako v případě původních opatření. Prodloužené opatření nesmí být více omezující než opatření na konci původní doby platnosti.

4. Pokud doba platnosti ochranného opatření překračuje jeden rok, je třeba je během doby uplatňování, včetně doby prodloužení, postupně liberalizovat v pravidelných odstupu.

5. Celková doba uplatňování ochranného opatření, včetně doby uplatňování případných prozatímních opatření, původní doby uplatňování a jejího případného prodloužení, nesmí překročit osm let.

Článek 20

1. V průběhu uplatňování kontrolních nebo ochranných opatření podle kapitol IV a V může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu nejpozději v polovině doby uplatňování opatření přijatých na více než tři roky:

- a) posoudit účinky opatření;
- b) určit, zda a do jaké míry je vhodné urychlit proces liberalizace;
- c) ověřit, zda je zachování opatření nutné.

Pokud se Komise domnívá, že zachování opatření je nutné, uvědomí v tomto smyslu členské státy.

2. Pokud se Komise domnívá, že je nutné některá kontrolní nebo ochranná opatření podle článků 10, 12, 15, 16 a 17 zrušit nebo změnit, učiní tak přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3.

Pokud se rozhodnutí týká regionálních kontrolních opatření, použije se od šestého dne po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 21

1. Dovoz produktu, který byl předmětem ochranného opatření, nesmí být po dobu, která odpovídá době platnosti dřívějšího opatření, znovu podroben ochrannému opatření. Tato doba nesmí být kratší než dva roky.

2. Odchylně od odstavce 1 se může ochranné opatření s dobou platnosti 180 dnů nebo méně opětně použít na dovoz produktu, jestliže:

- a) od zavedení ochranného opatření na dovoz tohoto produktu uplynul alespoň jeden rok a
- b) toto ochranné opatření nebylo v období pěti let předcházejících jeho zavedení použito na tento produkt více než dvakrát.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 22

Pokud to zájmy Unie vyžadují, může Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 3 přijmout vhodná opatření, jimiž se provádějí legislativní akty, aby umožnila výkon práv a povinností Unie nebo všech členských států na mezinárodní úrovni, zejména v oblasti obchodu s komoditami.

Článek 23

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou má předkládat Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Článek 24

1. Tímto nařízením není dotčeno plnění povinností vyplývajících ze zvláštních pravidel obsažených v dohodách mezi Uníí a třetími zeměmi.

2. Aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, nevylučuje toto nařízení přijetí nebo uplatňování členskými státy:

- a) zákazů, množstevních omezení nebo kontrolních opatření, které jsou odůvodněny veřejnou mravností, veřejným pořádkem, veřejnou bezpečností, ochranou zdraví a života lidí a zvířat, ochranou rostlin, ochranou národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo ochranou průmyslového a obchodního vlastnictví;
- b) zvláštních devizových náležitostí;
- c) náležitostí, které byly zavedeny na základě mezinárodních dohod v souladu se Smlouvou.

Členské státy sdělí Komisi opatření nebo náležitosti, které zamýšlejí zavést nebo změnit podle prvního pododstavce.

V případech zvláštní naléhavosti sdělí Komisi vnitrostátní opatření nebo náležitosti bezprostředně po jejich přijetí.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

Článek 25

1. Tímto nařízením není dotčeno uplatňování předpisů, které zřizují společnou organizaci zemědělských trhů, ani z nich odvozených správních předpisů Unie nebo vnitrostátních správních předpisů, ani zvláštních předpisů týkajících se zboží vzniklého zpracováním zemědělských produktů. Použije se k těmto předpisům doplňkově.

2. Články 10 až 14 a článek 21 se nevztahují na produkty uvedené v odstavci 1, u kterých pravidla Unie pro obchod se třetími zeměmi vyžadují předložení dovozního osvědčení nebo jiného dovozního dokladu.

Články 15, 17, a 20 až 24 se nevztahují na produkty, u kterých pravidla Unie pro obchod se třetími zeměmi vyžadují použití množstevních omezení dovozu.

Článek 26

Nařízení (ES) č. 260/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 27

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2015.

Za Evropský parlament

předseda

M. SCHULZ

Za Radu

předsedkyně

Z. KALNIŅA-LUKAŠEVICA

PŘÍLOHA I

EVROPSKÁ UNIE		KONTROLNÍ DOKLAD	
1	1. Žadatel (jméno, úpiná adresa, země a DIČ)	2. Číslo vystavení	
		3. Předpokládané místo a datum dovozu	
		4. Příslušný vydávající orgán (název, adresa, telefon)	
		5. Deklarant/zástupce (případné) (jméno, úpiná adresa)	
	Originál pro žadatele	5. Deklarant/zástupce (případné) (jméno, úpiná adresa)	6. Země původu (s kódem geonomenklatury)
7. Země odeslání (s kódem geonomenklatury)			
8. Poslední den platnosti			
1			
9. Popis zboží		10. Kód KN a kategorie zboží	
		11. Množství v kg (čistá hmotnost) nebo v jiných jednotkách	
		12. Cena v eurech, CIF hranice Unie	
13. Doplňující údaje			
14. Potvrzení příslušného orgánu Datum: Podpis: Razítko			

15. ODPISY V části 1 sloupce 17 uveďte dostupné množství, v části 2 odepsané množství.			
16. Čisté množství (čistá hmotnost nebo jiná měrná jednotka s uvedením jednotky)		19. Celní doklad (druh a číslo) nebo dílčí licence (č.) a den odpisu	20. Název, členský stát, razítko a podpis orgánu provádějícího odpis
17. Číselný údaj	18. Slovní údaj jen pro odepsané množství		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Případné doplňující stránky se připojí zde.

EVROPSKÁ UNIE		KONTROLNÍ DOKLAD	
2	1. Žadatel (jméno, úplná adresa, země a DIČ)	2. Číslo vystavení	
		3. Předpokládané místo a datum dovozu	
		4. Příslušný vydávající orgán (název, adresa, telefon)	
		5. Deklarant/zástupce (případně) (jméno, úplná adresa)	
	Kopie pro příslušný úřad	6. Žemé původu (s kódem geonomenklatury)	
		7. Žemé odeslání (s kódem geonomenklatury)	
8. Poslední den platnosti			
2	9. Popis zboží		10. Kód KN a kategorie zboží
			11. Množství v kg (čistá hmotnost) nebo v jiných jednotkách
			12. Cena v eurech, CIF hranice Unie
13. Doplňující údaje			
14. Potvrzení příslušného orgánu			
Datum:			
Podpis: Razítko			

15. ODPISY V části 1 sloupce 17 uveďte dostupné množství, v části 2 odepsané množství.			
16. Čisté množství (čistá hmotnost nebo jiná měrná jednotka s uvedením jednotky)		19. Celní doklad (druh a číslo) nebo dílčí licence (č.) a den odpisu	20. Název, členský stát, razítko a podpis orgánu provádějícího odpis
17. Číselný údaj	18. Slovní údaj jen pro odepsané množství		
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			
1.			
2.			

Případné doplňující stránky se připojí zde.

PŘÍLOHA II

ZRUŠENÉ NAŘÍZENÍ A JEHO NÁSLEDNÁ ZMĚNA

Nařízení Rady (ES) č. 260/2009

(Úř. věst. L 84, 31.3.2009, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze bod 19 přílohy

PŘÍLOHA III

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 260/2009	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 4	Článek 3
Článek 5	Článek 4
Článek 6	Článek 5
Článek 7	Článek 6
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 10	Článek 9
Článek 11	Článek 10
Článek 12	Článek 11
Článek 13	Článek 12
Článek 14	Článek 13
Článek 15	Článek 14
Článek 16	Článek 15
Článek 17	Článek 16
Článek 18	Článek 17
Článek 19	Článek 18
Článek 20	Článek 19
Článek 21	Článek 20
Článek 22	Článek 21
Článek 23	Článek 22
Článek 23a	Článek 23
Články 24 až 27	Články 24 až 27
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2015/479**ze dne 11. března 2015****o společných pravidlech vývozu****(kodifikované znění)**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Rady (ES) č. 1061/2009 ⁽³⁾ bylo podstatně změněno ⁽⁴⁾. Z důvodu srozumitelnosti a přehlednosti by mělo být uvedené nařízení kodifikováno.
- (2) Společná obchodní politika by měla být založena na jednotných zásadách.
- (3) Měla by být stanovena společná pravidla pro vývoz z Unie.
- (4) Ve všech členských státech je vývoz téměř úplně liberalizován. Za těchto podmínek je tudíž možné přijmout za zásadu Unie, že vývoz do třetích zemí nepodléhá žádným množstevním omezením, s výhradou výjimek stanovených tímto nařízením a aniž jsou dotčena opatření, jež mohou členské státy přijmout v souladu se Smlouvou.
- (5) Pokud se členský stát v důsledku neobvyklého vývoje trhu domnívá, že by mohla být nezbytná ochranná opatření, by měla být informována Komise.
- (6) Je nezbytné, aby zkoumání vývozních podmínek, vývoje vývozu, různých hledisek hospodářské a obchodní situace a nutnosti přijetí případných opatření, prováděné zejména na základě informací týkajících se možné potřeby ochranných opatření, probíhalo na úrovni Unie.
- (7) Z tohoto zkoumání může vyplynout, že by Unie měla uplatnit dohled nad určitým vývozem nebo zavést prozatímní ochranná opatření jako ochranu proti nepředvídaným praktikám.
- (8) Ochranná opatření vynucená zájmy Unie by měla být přijímána s náležitým ohledem na stávající mezinárodní závazky.
- (9) Je nezbytné umožnit členským státům, které jsou vázány mezinárodními závazky zavádějícími v případě skutečných nebo potenciálních obtíží s dodávkami systém alokace ropných produktů mezi smluvními stranami, aby plnily z toho plynoucí závazky vůči třetím zemím, aniž jsou dotčeny předpisy Unie přijaté za stejným účelem. Toto oprávnění by mělo platit do té doby, než Evropský parlament a Rada přijmou vhodná opatření v souladu se závazky přijatými Unií nebo všemi členskými státy.
- (10) Toto nařízení by se mělo vztahovat na všechny průmyslové i zemědělské produkty. Jeho používání by se mělo doplňovat s používáním právních předpisů o společné organizaci zemědělských trhů a zvláštních předpisů vydaných na základě článku 352 Smlouvy vztahujících se na zboží vyrobené ze zemědělských produktů. Je však třeba zabránit tomu, aby se ustanovení tohoto nařízení a ustanovení uvedených právních předpisů, zejména jejich ochranné doložky, překrývala.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. prosince 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 11. února 2015 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 2. března 2015.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1061/2009 ze dne 19. října 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro vývoz (Úř. věst. L 291, 7.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ Viz příloha II.

- (11) Uplatňování tohoto nařízení vyžaduje jednotné podmínky pro přijímání ochranných opatření. Tato opatření by měla přijímat Komise v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ⁽¹⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

ZÁKLADNÍ ZÁSADA

Článek 1

Vývoz produktů z Unie do třetích zemí je volný, to znamená, že nepodléhá žádným množstevním omezením s výjimkou omezení uplatňovaných v souladu s tímto nařízením.

KAPITOLA II

POSTUP PRO KONZULTACE A POSKYTOVÁNÍ INFORMACÍ V UNII

Článek 2

Pokud se členský stát v důsledku neobvyklého vývoje trhu domnívá, že by mohla být nezbytná ochranná opatření ve smyslu kapitoly III, oznámí to Komisi, která uvědomí ostatní členské státy.

Článek 3

1. Komisi je nápomocen Výbor pro ochranná opatření, zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/478 ⁽²⁾. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.
3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 8 nařízení (EU) č. 182/2011 ve spojení s článkem 5 uvedeného nařízení.

Článek 4

Za účelem posouzení hospodářské a obchodní situace ve vztahu k určitému produktu může Komise požadovat po členských státech, aby jí poskytly statistické údaje o vývoji trhu s tímto produktem a za tím účelem vykonávaly v souladu se svými právními předpisy a s postupem, jež Komise určí, dohled nad jeho vývozem. Členské státy přijmou veškerá opatření, jež jsou nezbytná pro uskutečnění požadavků Komise, a předávají Komisi požadované údaje. Komise uvědomí ostatní členské státy.

KAPITOLA III

OCHRANNÁ OPATŘENÍ

Článek 5

1. Za účelem zabránění kritické situaci, jež by nastala v důsledku nedostatku základních produktů, nebo za účelem nápravy takové situace, a pokud zájmy Unie vyžadují okamžitý zásah, může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu a s přihlédnutím k povaze produktů a dalším zvláštnostem dotyčných transakcí podmínit vývoz produktu předložením vývozního povolení, které se uděluje podle pravidel a v mezích, které stanoví Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 2 nebo, v naléhavých případech, podle čl. 3 odst. 3.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2015/478 ze dne 11. března 2015 o společných pravidlech dovozu (Viz strana 16 v tomto čísle Úředního věstníku.)

2. Přijatá opatření se oznamují Evropskému parlamentu, Radě a členským státům. Tato opatření jsou okamžitě použitelná.
3. Opatření mohou být omezena na vývoz do určitých zemí nebo na vývoz z určitých oblastí Unie. Nedotýkají se produktů, které jsou již na cestě k hranici Unie.
4. Je-li Komise požádána členským státem o zásah, rozhodne o této žádosti v souladu s odstavcem 1 do pěti pracovních dnů od jejího obdržení.
5. Pokud Komise uplatní odstavec 1 tohoto článku, rozhodne o přijetí vhodných opatření uvedených v článku 6 ve lhůtě dvanácti pracovních dnů ode dne vstupu opatření, které přijala, v platnost. Pokud do šesti týdnů ode dne vstupu opatření v platnost nejsou žádná opatření přijata, považuje se takové opatření za zrušené.

Článek 6

1. Pokud to vyžadují zájmy Unie, může Komise přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 2 přijmout vhodná opatření,
 - a) aby zabránila kritické situaci, jež by nastala v důsledku nedostatku základních produktů, nebo k nápravě takové situace;
 - b) aby umožnila plnění mezinárodních závazků přijatých Unií nebo všemi jeho členskými státy, zejména v oblasti obchodu se základními produkty.
2. Opatření uvedená v odstavci 1 mohou být omezena na vývoz do určitých zemí nebo na vývoz z určitých oblastí Unie. Nedotýkají se produktů, které jsou již na cestě k hranici Unie.
3. Při zavádění množstevních omezení vývozu se přihlíží zejména:
 - a) k objemu zboží vyváženého na základě smluv uzavřených za běžných podmínek před vstupem ochranného opatření ve smyslu této kapitoly v platnost a oznámených Komisi dotyčným členským státem podle jeho vnitrostátních předpisů a
 - b) k tomu, aby nebylo ohroženo dosažení cíle sledovaného zavedením množstevních omezení.

Článek 7

1. V průběhu uplatňování opatření uvedených v člácích 5 a 6 může Komise na žádost členského státu nebo z vlastního podnětu:
 - a) posoudit účinky opatření;
 - b) ověřit, zda je uplatňování opatření stále nutné.

Pokud se Komise domnívá, že zachování opatření je nutné, uvědomí v tomto smyslu členské státy.

2. Pokud se Komise domnívá, že je nutné některé opatření uvedené v člácích 5 a 6 zrušit nebo změnit, učiní tak přezkumným postupem podle čl. 3 odst. 2.

KAPITOLA IV

PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 8

U produktů uvedených v příloze I jsou členské státy do doby, než Evropský parlament a Rada přijmou vhodná opatření v souladu s mezinárodními závazky přijatými Unií nebo všemi členskými státy, oprávněny, aniž jsou dotčena pravidla přijatá Unií v této oblasti, vytvořit mechanismy pro případ krize zavedením alokační povinnosti vůči třetím zemím podle mezinárodních závazků přijatých před vstupem tohoto nařízení v platnost.

Členské státy uvědomí Komisi o opatřeních, která hodlají přijmout. Komise sdělí přijatá opatření Radě a ostatním členským státům.

Článek 9

Komise zahrne informace o uplatňování tohoto nařízení do své výroční zprávy o uplatňování a provádění opatření na ochranu obchodu, kterou má předkládat Evropskému parlamentu a Radě podle článku 22a nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ⁽¹⁾.

Článek 10

Aniž jsou dotčeny jiné předpisy Unie, nevylučuje toto nařízení přijetí nebo uplatňování množstevních omezení vývozu členským státem z důvodu veřejné mravnosti, veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo ochrany zdraví a života lidí, zvířat a rostlin, národního kulturního pokladu, jenž má uměleckou, historickou nebo archeologickou hodnotu, nebo průmyslového a obchodního vlastnictví.

Článek 11

Tímto nařízením není dotčeno používání právních předpisů o společné organizaci zemědělských trhů ani zvláštních předpisů přijatých podle článku 352 Smlouvy vztahujících se na zboží vyrobené ze zemědělských produktů. Použije se k těmto předpisům doplňkově.

Článek 5 tohoto nařízení se však nepoužije na ty produkty upravené zmíněnými předpisy, pro které pravidla Unie o obchodu se třetími zeměmi stanoví možnost uplatnění množstevních omezení vývozu. Článek 4 se nepoužije na ty produkty upravené zmíněnými předpisy, u kterých pravidla Unie o obchodu se třetími zeměmi vyžadují vystavení licence nebo jiného vývozního dokladu.

Článek 12

Nařízení (ES) č. 1061/2009 se zrušuje.

Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze III.

Článek 13

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. března 2015.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předsedkyně
Z. KALNIŇA-LUKAŠEVICA

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51).

PŘÍLOHA I

Produkty uvedené v článku 8

Kód KN	Popis
2709 00	Minerální oleje a oleje ze živičných nerostů, surové
2710	Minerální oleje a oleje ze živičných nerostů, jiné než surové; přípravky jinde neuvedené ani nezahrnuté, obsahující nejméně 70 % hmotnostních minerálních olejů nebo olejů ze živičných nerostů, jsou-li tyto oleje základní složkou těchto přípravků; odpadní oleje:
2710 11 11 až 2710 11 90	Lehké oleje
2710 19 11 až 2710 19 29	Střední oleje
2710 19 31 až 2710 19 99	Těžké oleje, kromě olejů mazacích používaných v hodinářství a podobně, dodávané v malých nádobách o obsahu nižším než 250 g čisté váhy oleje
2711	Ropné plyny a jiné plynné uhlovodíky:
	– Zkapalněné:
2711 12	– – Propan:
	– – – Propan o čistotě nejméně 99 %
	– – – Ostatní
2711 13	– – Butany
	– V plynném stavu:
ex 2711 29 00	– – Ostatní:
	– – – Propan
	– – – Butan

PŘÍLOHA II

Zrušené nařízení a jeho následná změna

Nařízení Rady (ES) č. 1061/2009

(Úř. věst. L 291, 7.11.2009, s. 1).

Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 37/2014

(Úř. věst. L 18, 21.1.2014, s. 1).

Pouze bod 21 přílohy

PŘÍLOHA III

Srovnávací tabulka

Nařízení (ES) č. 1061/2009	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 4	Článek 3
Článek 5	Článek 4
Článek 6	Článek 5
Článek 7	Článek 6
Článek 8	Článek 7
Článek 9	Článek 8
Článek 9a	Článek 9
Článek 10	Článek 10
Článek 11	Článek 11
Článek 12	Článek 12
Článek 13	Článek 13
Příloha I	Příloha I
Příloha II	Příloha II
Příloha III	Příloha III

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)



Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS